

ଟ 8.50

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ବୁକ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଇଣ୍ଡିଆ

ମଙ୍ଗୁର ନରୁ

କାମାକ୍ଷି ବାଳସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟନ୍

ଅନୁବାଦକ

ଅମିତାଭ ସେନଗୁପ୍ତ

ନେହେରୁ ବାଳ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ମଙ୍ଗୁର ନଠୁ

କାମାକ୍ଷି ବାଳସ୍ମୃତମଣ୍ୟର

ଅନୁବାଦ

ଅମିତାଭ ସେନଗୁପ୍ତ

ଅନୁବାଦ

ଭୀଷ୍ମ ପ୍ରସାଦ ରଥ

ନ୍ୟାସନାଲ ବୁକ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଇଣ୍ଡିଆ

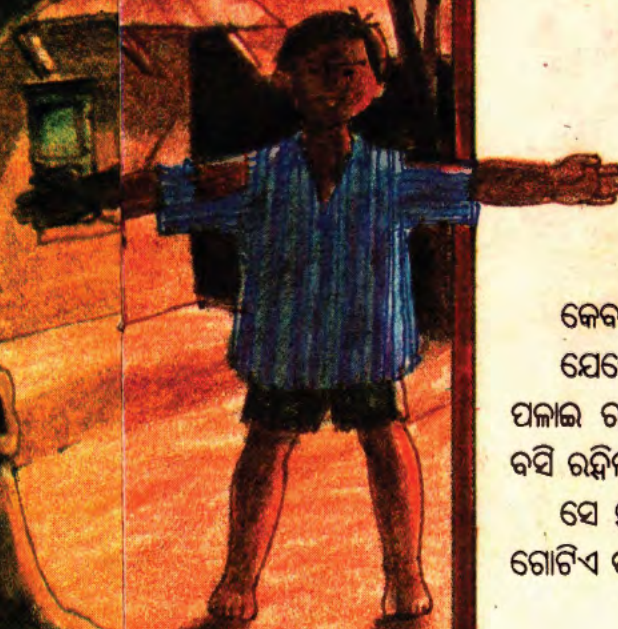
ମଙ୍ଗୁର ନଗୁ

ମଙ୍ଗୁ ଗୋଟିଏ ନଗୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ଯାହାକି ପୁରା
ନୂଆ ଓ ଚିକଟିକି ହୋଇଥିବ ।

କିନ୍ତୁ ନଗୁ କିଣିବା ପାଇଁ ତା' ପାଖରେ ପଇସା
ନଥିଲା । ତା'ର ବାପା ମା' ତାକୁ ନଗୁଟିଏ କିଣି
ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ ।

ମଙ୍ଗୁ ତାଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ବସି ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ
ଖେଳ ଦେଖୁଲା । ସେମାନଙ୍କର ନଗୁ, ଗୁଡି ଓ ବାଟି
ଇତ୍ୟାଦି ଥିଲା । ସେମାନେ ଖୁସିରେ ଦୌଡୁଥିଲେ,
ହସୁଥିଲେ, ଜିଡୁଥିଲେ, ହାରୁଥିଲେ ।

କେବଳ ମଞ୍ଜୁ ଏକୃଷିଆ ଥିଲା ।
ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧାର ହୋଲା, ସବୁ ପିଲା ଘରକୁ
ପଳାଇ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ମଞ୍ଜୁ ତା' ବସିଥିବା ଜାଗାରେ
ବସି ରହିଲା ।
ସେ ହଠାତ୍ ଦେଖିଲା — ନରୁଟିଏ ପଡ଼ିଛି । ଏହା
ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର କଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ମଝୁ ତା'କୁ ଉଠାଇଲା । ଏହା ପୁରୁଣା ଥିଲା ।
ଏଥିରେ କଣ ଦାଗ ମଧ୍ୟ ଛୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ପ୍ରାୟ
ରଙ୍ଗ ନ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଏହା ଭଲ ନଗୁଟିଏ ଥିଲା ।

ମଝୁ ଏହାକୁ ଘରକୁ ଆଣିଲା । ସେ ନଗୁ
ଚାରିପଟେ ଦଉଡ଼ି ଚୁଟାଇଲା ଏବଂ ଚଟାଣରେ ପକାଇ
ବୁଲାଇଲା ।

ଏହା ବୁଲିଲା !

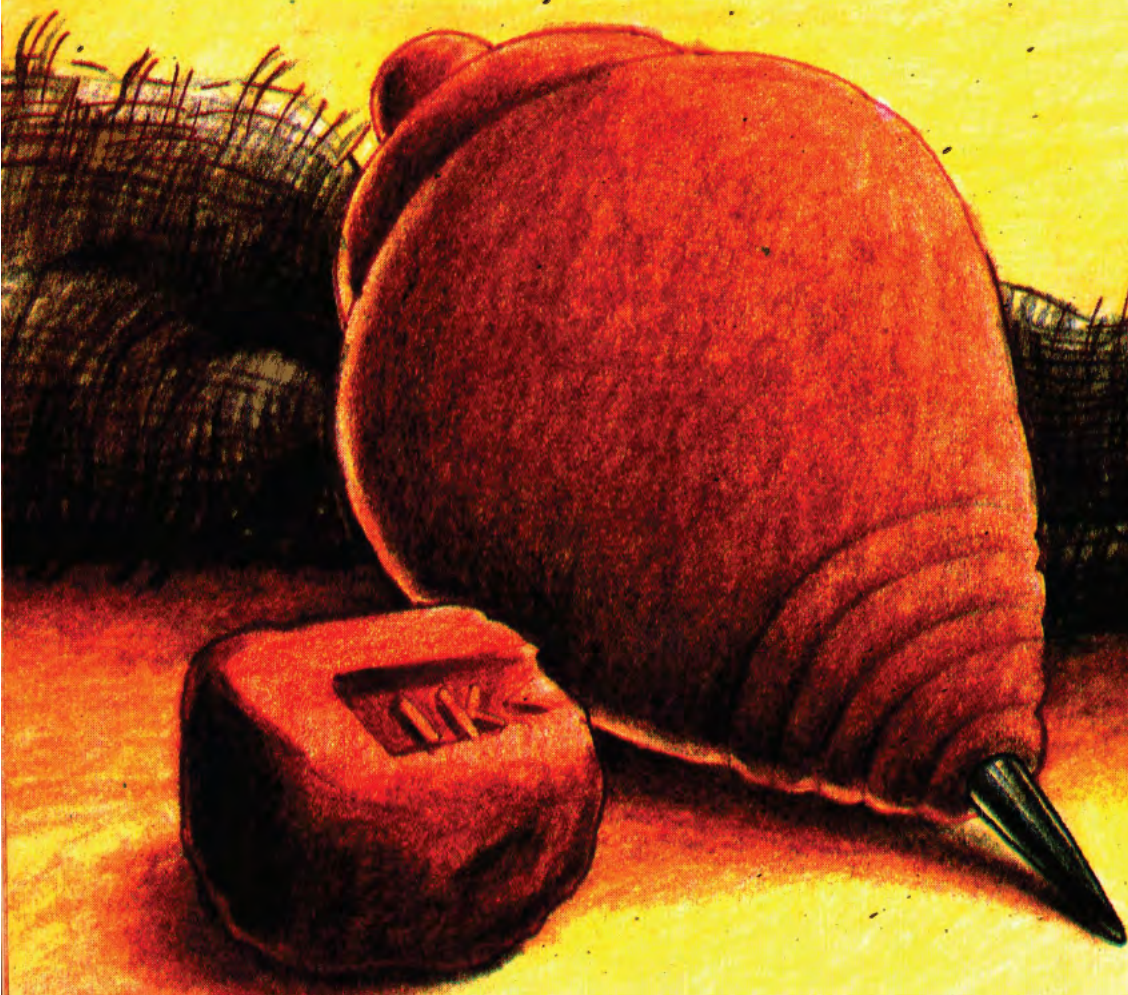

କିନ୍ତୁ ଏହାର ରଙ୍ଗ ଛାତି ଯାଇଥିଲା ଓ
କଣା କଣା ଦାଗ ହୋଇ ଏହା ମଳିନ
ଦିଶୁଥିଲା ।

ମଞ୍ଜୁ ଭାବିଲା ନଗୁଟି ବହୁତ ବୁଲିଛି ।
ତେଣୁ ଭଲ ଦିଶୁନାହିଁ ।

ସେ ନଗୁଟିକୁ ହାତରେ ଧରିଲା ଓ
ଭଲଭାବେ ଦେଖିଲା ।

ସେ ନଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡେ ଅଖାରେ ବାନ୍ଧିଲା ।
ତା' ପରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଇଟାରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ
ଘଷିଲା ।

କଣାଦାଗ ଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ସେତେ ଖରାପ ଦିଶିଲା
ନାହିଁ । ମାୟୁ ଏହାକୁ ତେଲରେ ବୁଡ଼ାଇ ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ
ସ୍ଥିର କଲା ।

ତା'ର ମା' ତାକୁ ଚାମୁଚାଏ ତେଲ ଦେଲେ ।

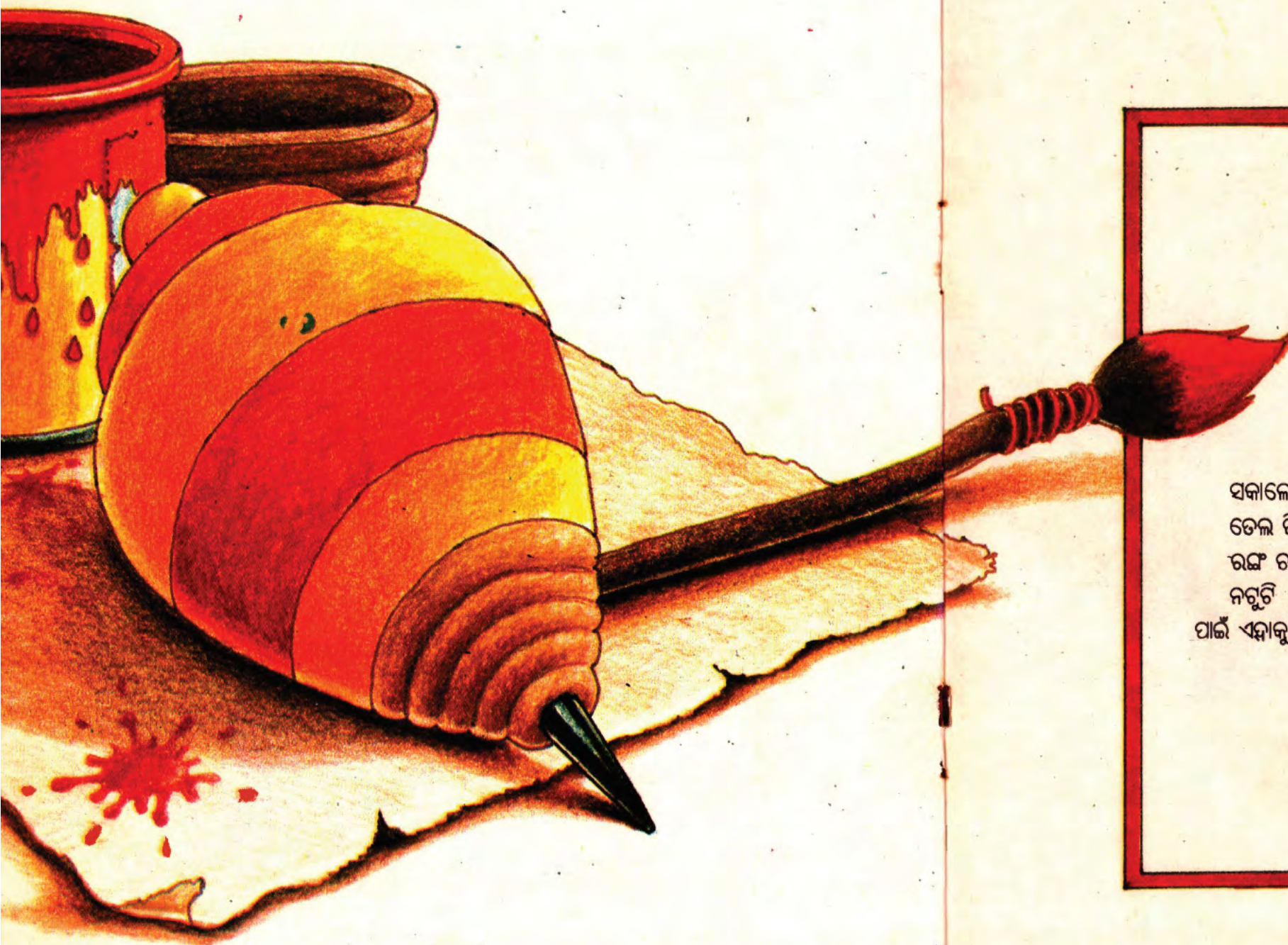

ତା'ର ବାପା ତା'ଙ୍କ ସାଙ୍ଗ ପାଖରେ ବଳିଥିବା କିଛି
ରଙ୍ଗ ଦେଲେ ।

ସକାଳେ ମଞ୍ଜୁ ତା'ର କାମ ଆରମ୍ଭ କଲା ।
ତେଲ ଚିକ୍କଣ ଦିଶିଲା ।
ରଙ୍ଗ ଚକଚକ କଲା ।
ନଗୁଡ଼ି ଶୁଖିବା ପାଇଁ ଖରାରେ ରହିଲା । ଶୁଖିବା
ପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁରା ଦିନ ଓ ରାତିଟିଏ ଲାଗିଲା ।

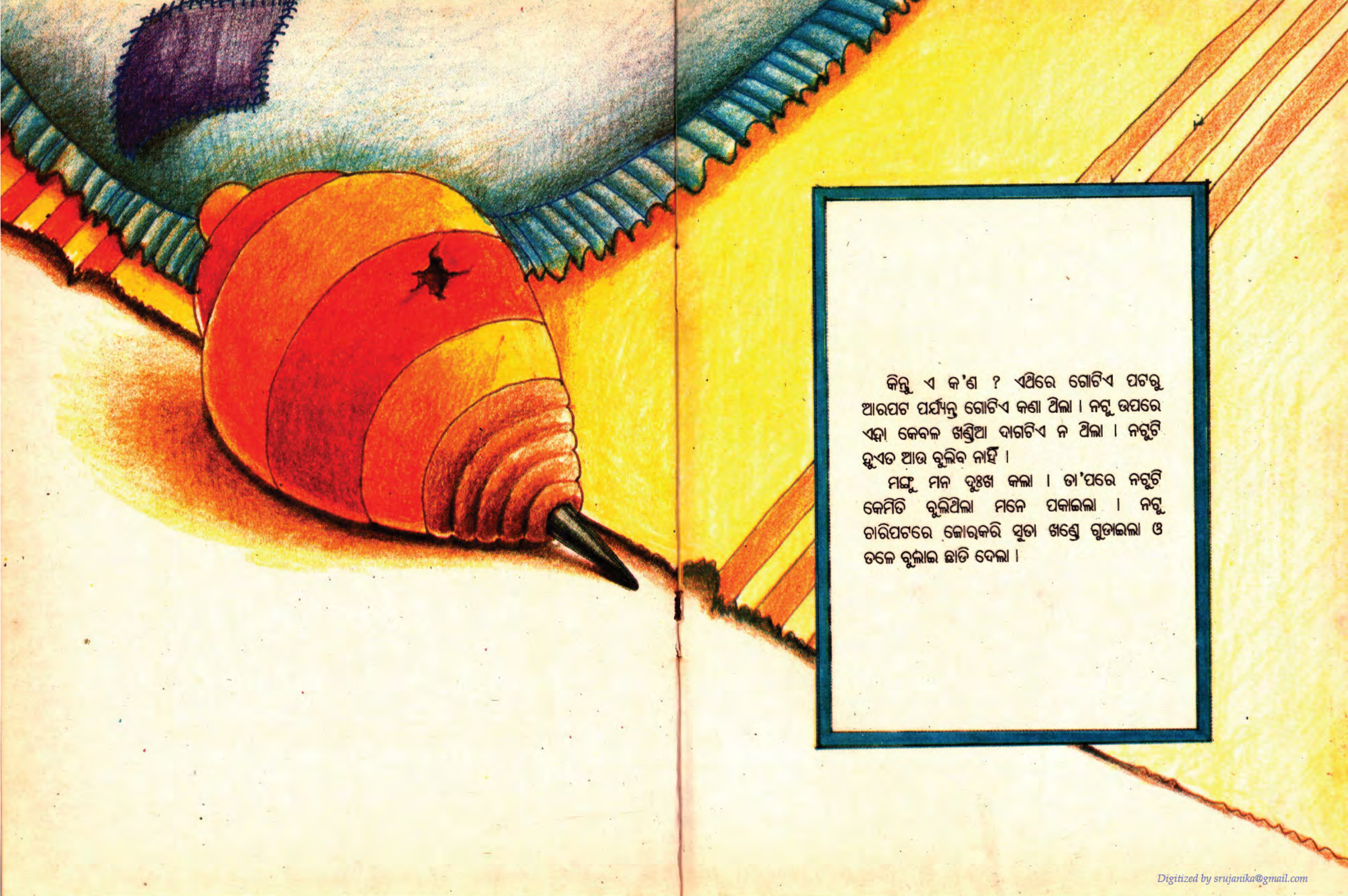

ଆଉ ଯେତେବେଳେ ରାତି ହେଲା, ମଞ୍ଜୁ ଶୋଇ
ପଡ଼ିଲା ଓ ତା' ନଗ୍ନକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲା ।

ସେ ଯେତେବେଳେ ଉଠିଲା, ନଗ୍ନଟି ତା' ପାଖରେ
ଥିଲା । ଶୋଇଲା ବେଳେ ନଗ୍ନଟି ତା' ପାଖକୁ ଗତି
ଆସିଥିଲା ।

ମଞ୍ଜୁ ଅତି ସ୍ନେହରେ ନଗ୍ନଟିକୁ ଚାହିଁଲା । କି
ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଥିଲା ଏହା ! କି ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ଥିଲା
ଏଥିରେ !

କିନ୍ତୁ ଏ କ'ଣ ? ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ପଟରୁ
ଆରପଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ କଣା ଥିଲା । ନରୁ ଉପରେ
ଏହା କେବଳ ଖଣ୍ଡିଆ ଦାଗଟିଏ ନ ଥିଲା । ନରୁଟି
ହୁଏତ ଆଉ ବୁଲିବ ନାହିଁ ।

ମଝୁ ମନ ଦୁଃଖ କଲା । ତା'ପରେ ନରୁଟି
କେମିତି ବୁଲିଥିଲା ମନେ ପକାଇଲା । ନରୁ
ଚାରିପଟରେ ଜୋରକରି ସୂତା ଖଣ୍ଡେ ଗୁଡାଇଲା ଓ
ତଳେ ବୁଲାଇ ଛାଡି ଦେଲା ।

ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ଦେଖାଇ, ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣରେ ଟିକି
ଟିକି କରି ନଗୁଟି ଜୋରରେ ବୁଲିଲା ଏବଂ କଣା
ଦାଗରେ ପବନ ଲାଗି ଏହା ସୁସୁରି ମାରିଲା ପରି ଶବ୍ଦ
ମଧ୍ୟ ହେଲା ।

ମଝୁକୁ ନିଜର ଖେଳନା ମିଳିଗଲା । ତା' ଘୁରୁଥିବା
ସୁସୁରି ମାରିଥିବା ନଗୁ !

